

MANEGEPAARDEN GENIETEN VAN HUN OUDE DAG

"Het is belangrijk dat er een potje is"

NISPEN - Het is echte liefde. "Wat een ander voor zijn hond doet, doe ik voor manegepaarden", zegt Carola Poot vol overtuiging. In 2003 richtte zij de Stichting Manegepaarden Pensioenfonds op die ervoor zorgt dat manegepaarden die jarenlang hard gewerkt hebben in de manege, kunnen gaan genieten van een welverdiende fijne onbezorgde oude dag. "Een stichting als deze komt nauwelijks voor in Nederland. Hier in de regio is het 't enige Manegepaarden Pensioenfonds", vertelt de paardenliefhebster.

Avanti was het eerste paard dat via de stichting met pensioen mocht.

De 43-jarige Lucky is één van de oudste pony's van Nederland.

Door Jenneke Kunst

"Voor ieder manegepaard komt de tijd dat het werk teveel of te zwaar wordt om een aantal uren per dag mee te lopen. Voor de manegehouder is het haast onmogelijk deze paarden aan te houden en ze nog een aantal jaren op rust te houden, want daar is plaats en geld voor nodig en dat is er vaak niet."

Slager?

"Alternatief is dus deze paarden naar de slager te brengen. Ik vind echter dat deze paarden na al het werk wat ze hebben verricht, het hebben verdiend om te kunnen en mogen genieten van hun oude dag", vindt Carola.

Het idee is ontstaan op de manege waar ze zelf op paardrijles zat. "

Het paard waar ik al heel lang op reed, Apollo, werd op een gegeven moment heel benauwd waardoor er sprake van was dat ie weg moest (naar de slager. red), omdat hij het niet meer aankon.

Later mocht hij toch blijven en nu is hij gelukkig nog steeds in die manege, maar toen wilde ik gewoon iets doen. Bovendien had ik het al 'ns eerder meegemaakt met het paard waarop ik mijn allereerste rijles had gehad. Die was pas zeven, maar had artrose.

Toen ik op de manege kwam, bleek dat ze die hadden laten afmaken. Verschrikkelijk vond ik dat. Toen heb ik me voorgenomen om te proberen om iets op te zetten voor manegepaarden, zodat ze voortaan wel kunnen genieten van een pensioen. Samen met collega's lekker in de wei, in het zonnetje, een beetje rollen, beetje knuffelen, beetje aankeutelen."

Bedrijfsonderdeel

Zo gezegd, zo gedaan en in mei 2003 stapte Carola naar de notaris om de Stichting Manegepaarden Pensioenfonds op te richten. "Het is dus niet bedoeld voor paarden die mensen privé hebben.

Die zijn zelf verantwoordelijk voor hun paard. Nee, het gaat echt om manegepaarden!", benadrukt ze. "In een manege is een paard gewoon een onderdeel van het bedrijf, net als een machine.

Zodra hij niets meer voor het bedrijf kan betekenen, wordt hij vervangen. Kijk als paarden na jarenlang heel hard werken heel veel pijn hebben, dan is het misschien beter dat ze afgemaakt worden, want dan hebben ze geen pijn meer.

Heeft een paard echter wel pijn, maar kan die daarnaast nog best een prettig leven hebben op zijn oude dag, dan vind ik het de moeite waard om deze dan te redden."

Op de wei in Nispen

Avanti was destijds het eerste paard dat via de stichting na jarenlange arbeid met pensioen mocht en inmiddels heeft hij er ook een aantal collega's bijgekregen.

Dat zijn Zero (een stoere, maar o zo eigenwijze shetlander van 17), Volita een 27-jarig pony merrietje die absoluut niet met zich laat sullen), de 33-jarige mr Doon (de leider van de bende) en Lucky (een schimmel van 43 jaar). "Normaal gesproken wordt een paard maximaal rond de dertig jaar oud. Veertig jaar is echt al een uitzondering, maar Lucky van 43 is een pony.

Ja, wat zijn leeftijd betreft, heeft hij wel zijn naam mee", zegt Carola lachend. "Hij heeft hier en daar wel wat tumoren, maar af en toe is het net een jong kalf.

Dan heeft ie zijn gekke vijf minuten door hard door de wei te crossen." De paardjes en de pony genieten nu met zijn vijven elke dag op de wei in Nispen, waar ze 'wonen' in het paardenpension van Ad en Sandra Soffers, vrienden van Carola. Zij leiden zelf jonge paarden op, er staan er wel 50, en de 'oudjes' voelen zich er prima thuis. Carola steekt elk vrij uurtje erin, en hoewel ze alleen is begonnen, doet ze het inmiddels samen met Anita Baremans. "

Het is zo leuk en je krijgt er van die paarden ook heel veel voor terug. Als ik aan kom lopen, dan denk ik steeds weer 'dat zijn toch de paarden die ik gered heb' (van de slager)", klinkt het trots.

Drieduizend euro

"Om voor een goede oude dag te zorgen, moet je per paard wel rekenen op zo'n drieduizend euro.

Dat bedrag is dan voor de complete verzorging inclusief de tandarts, de hoefsmid en de dierenarts", somt ze op.

Omdat de stichting echter geen subsidie ontvangt, is Carola voortdurend op zoek naar sponsors en bezig met het bedenken van acties waarmee geld wordt ingezameld. "Alles is welkom, want het is belangrijk dat er een potje is en alle kleine beetjes helpen. Zo steunen bijvoorbeeld twee kinderen uit Ierseke onze stichting.

Die sparen allemaal één-, twee- en tien eurocentjes en die geven ze dan steeds", vertelt ze. Momenteel is de stichting bezig om een paard uit een manege in Vlissingen over te nemen.

"Daar betalen we wel slachtgeld voor (het bedrag dat de manege anders van de slager zou krijgen. red). We stellen echter wel als voorwaarde dat die manege onze stichting ook verder promoot en sponsors voor ons werft onder de leden. Om op die manier inkomsten te krijgen". Heb je ideeën om geld in te zamelen, of wil je zelf elke maand een bijdrage doen of wil je meer

informatie, laat dat dan weten aan Carola Poot, telefoonnummer
06-51355633. Aanmelden als sponsor kan ook via de website:
www.manegepaardenpensioenfonds.nl
Eenmalige bijdrages, portefeuilles vol kleingeld, de over een
tijdje afgeschafte 1 en 2 eurocentjes, alles is welkom, de paarden
zijn er blij mee.